

ringsbordet i Folketinget og i Landstinget, at lige og almindelig Valgret uden Hensyn til Stand og Stilling er en naturlig Ting, uden at den ogsaa maa komme, og det inden længe. Her fanger Bordet. Men overfor det andet Forhold, hvordan er Stillingen der? Der er Stillingen ikke saadan, at nyt Land er vundet for den privilegerede Valgret fremfor den nuværende Tilstand. Nej, Forholdet er det, at den privilegerede Valgret trænges tilbage fra at beherske Amsraadene sammen med Amtmanden, saaledes at, som det ærede Medlem for Sorø. (Poul Christensen) under sit Udfald mod dette Forslag selv erklærede, medens de privilegerede Vælgere sammen med Amtmanden nu have 50 pCt. inden for Amsraadet i Henseende til Magtfulde, trænges de nu tilbage, saaledes at de herefter kun vilde faa 40 pCt. Ser man da ikke den store Forskel? Det sognekommunale Element har nu 50 mod 50 efter det ærede Medlems egen Opstilling, altsaa det selvskrevne Vælgerelement kan neutralisere, kan standse, hvad der kommer frem fra det sognekommunale Element. Og hvorfor har dette sognekommunale Element nu sit Udspring? Det er netop fra den højstbeskattede Femtedel ude i Sognene, men efter Mæglingsforslaget her, som det ærede Medlem for Sorø selv har erkendt det — det er ham, der har angivet disse Procental —, vilde Stillingen nu blive den; at de selvskrevne bleve trængte tilbage fra 50 til 40 pCt., medens — det sagde han ikke, men det er Sandhed og det logiske Forhold —, det sognekommunale Element har 60, og disse 60 pCt. stamme fra den lige og almindelige Valgret. Den, der ikke kan se Forskellen her, maa — som jeg sagde i Eftermiddagsmødet — være blindet af Fanatisme.

Nej, der er Landvinding for den almindelige Valgret til Sogneraadene ude i Landkommunerne, til Byraadene og Ligningskommissionerne ude i Købstæderne og til Borgerrepræsentationen her i København. Den konstaterer vi, men der er ingen Landvinding for den privilegerede Valgret, den vilde være bleven trængt tilbage efter det Mæglingsforslag, vi have fremsat.

Saa taler man om, at vi nu skulle forsvare den privilegerede Valgret. Nej, lad dem forsvare den, som elske den, jeg gør det ikke. Det, vi forsvare, det er en Ordning som denne; hvorefter den privilegerede Valgret renses ud i Sognekommunen, i Byen, Købstaden og trænges tilbage i Amsraadet, gøres uskadelig der.

Det er det, der er sket, og det er det, vi forsvare.

Det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) udtalte, at der kunde være naaet en Ordning, hvorefter de selvskrevne Vælgere vare gaaede ud af Sagaen, vi havde blot ikke ladet Snorene falde paa de liflige Steder. Hvis vi havde gjort det, havde vi kunnet opnaa en ganske anderledes lykkelig Løsning. Maa jeg derom sige, at alle Partier vare repræsenterede i Fællesudvalget, alle Partier paa nær det ærede Medlems Parti (Chr. Reventlow: Det var netop Fejlen!). Den Fejl maa det ærede Medlem se at faa redresseret til en anden Gang. Der er ikke fra noget Partis Side stillet Forslag i den Retning, som det ærede Medlem antydede. De Forslag, der ere komne frem i Fællesudvalget, kende vi, de ere offentliggjorte i Betænkningen. To andre Antydninger have været fremme, men Forslag er der ikke gjort, og Udsigt er der ikke givet til at faa en anden Løsning, en Løsning udenom selvskrevne Vælgere til Amsraadet.

Den højtærede Indenrigsminister har allerede imødegaaet det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Jeg vil dog knytte nogle Bemærkninger til det ærede Medlems vidunderlige Paastand om — han brugte stærke Ord —, at det var i Strid med Sandheden, naar Venstres Presse havde fremstillet det saaledes; at efter Mæglingsforslaget vilde den almindelige, lige Valgret faa Raadighed over to Trediedele af Amsraadspladserne. Det ærede Medlem paastaar, at dette er urigtigt. Han paastaar dette endnu til Trods for, at den højtærede Indenrigsminister har paavist det rent forkerte i denne Paastand. Men hvad mener da det ærede Medlem? Naar en Kreds af Mænd og Kvinder har samme Ret og Myndighed i de fælles Anliggender, hver Mand og hver Kvinde sin Stemme i disse Anliggenders Afgørelse, forstaar jeg dette Forhold som lige og almindelig Valgret. Saaledes er det ude i Kommunerne. I Sognekommunerne have Godsejeren og Tjenestekarlen og Godsejerfruen og Tjenestepigen ganske samme Ret og lige Adgang til Indflydelse paa Kommunens Anliggender. Altsaa, Sogneraadene vælges ved almindelig Valgret. Disse Sogneraad vælge to delegerede, som i Kraft af deres Talstyrke besætte de to Trediedele af Amsraadspladserne. Jeg fatter derfor ikke, at det ærede Medlem trods denne Kendtgerning, som ikke lader sig afkræfte — den ligger klart for Dagen — vedblivende kan paastaa, at den almin-